

Luca 15: pildele recuperării și identității în viața de credință

Mediul contestatar critic, la fel ca în pasajul privitor la chemarea lui Matei

1. Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L asculte. 2. Și fariseii și cărturarii cârteau și ziceau: "Omul acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei."

Isus le vorbește tuturor celor prezenți: și vameșilor și păcătoșilor, și prietenelor lor, și ucenicilor, și fariseilor și cărturarilor. Să observăm contextul folosit de Isus în aceste parabole: comunitatea și familia, pierderea, căutarea, găsirea și recuperarea, bucuria, sărbătoarea. Cerurile și pământul.

Dar să privim și la contextul apropiat (co-text).

Luca 14: relațiile cu cei în suferință (vindecarea de Sabat), atitudini la masă, răspunsul la invitația la nuntă a regelui, responsabilitate în calcularea costului uceniciei.

Luca 16: nedreptatea și iubirea de bani, bogatul și Lazăr cel sărac.

Parabola oii pierdute (o relație proprietar-proprietate; omul pierdut ca proprietate vie a Păstorului cel bun și responsabil)

3. Dar El le-a spus pilda aceasta:

4. "Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, și pierde pe una din ele, nu lasă pe **celelalte nouăzeci și nouă pe izlaz** și se duce după cea pierdută până când o găsește? 5. După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri; 6. și, când se întoarce acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi și le zice: "Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută." 7. Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru **nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință**."

Isus folosește imaginea clasică a lui Dumnezeu ca păstor responsabil care are grijă și ține la oile sale, la turma pășunii sale. În parabola oii pierdute Isus este critic față de farisei și pare că îi numește „99 de oameni drepti care n-au nevoie de pocăință”. Sau „celelalte 99 de oi de pe izlaz”. Aici contrastul este maxim: 1 la 99. Iar comunitatea complexă a celorlalți oameni mântuiți – sau neprihăniți (drepti) este exprimată prin 100. Recuperarea păcătoșilor aduce mare bucurie în cer.

Păstorul cel bun pune oia pe umeri. Aceasta este o imagine clasică la greci. *Hermes kriophoros* (purtător de berbece sau oaie pe umeri). *Hermes moksophoros*. Hermes purtător de vițel pe umeri.

Întrebări aplicative:

Ce fel de păstor este Dumnezeu? Ce loc avem noi în inima lui Dumnezeu?

Cum putem folosi această parabolă în consiliere și evanghelizare?

Poate aduce această parabolă un răspuns la criza de identitate și apartenență a omului modern?

Este această parabolă la fel de relevantă în context citadin și în context rural? De ce? Cum?

Parabola drahmei pierdute (o povestire despre o femeie și podoabele ei)

8. Sau care femeie, dacă are zece lei din argint, și pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa și nu caută cu băgare de seamă până când îl găsește? 9. După ce l-a găsit, cheamă pe prietenele și vecinele ei și zice: "Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit leul pe care-l pierdusem." 10. Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește."

Isus îndrăznește într-o lume dominată de bărbați să spună o parabolă despre femei și podoabele lor. Mai există și parabola cu împărăția lui Dumnezeu asemănată cu un aluat în care o femeie pune trei măsuri de făină și face o pâine mare. Să îl descrii pe Dumnezeu prin reacțiile unei femei față de podoabele sale era un mare curaj sau o mare îndrăzneală. Conform acestei parabole, noi suntem ca o podoabă în colecția de podoabe din creația lui Dumnezeu. O podoabă care îi aduce bucurie. Femeia din parabolă aprinde o lumină, mătură și îi caută cu grijă (Dumnezeu ne cheamă, ne cercetează; ne caută). Recuperarea păcătoșilor pierduți aduce mare bucurie lui Dumnezeu și îngerilor din ceruri.

Femeile l-au înțeles cel mai bine. Femeile de lume, care aveau podoabe (lanț, colier). Prietenele vameșilor și păcătoșilor. Pentru ele a vorbit Isus. Este ceva revoluționar. Să ai mesaj pentru o lume decăzută... ca să o recuperezi. Lumea de astăzi este decăzută: cum îi vorbim, prin ce metode, prin ce parabole pe înțelesul lor?

Întrebări aplicative:

Cum îl descrie pe Dumnezeu această parabolă?

Cum îl descrie pe omul rătăcit metafora cu banul pierdut?

Cum le descrie pe femei Isus în această parabolă? De ce?

În ce fel alcătuim și comunicăm aplicații relevante pentru femeile credincioase sau care îl caută pe Dumnezeu? Cine se ocupă de lucrarea cu femeile în biserica ta? Ce întâlniri au, ce implicare au în slujirea bisericii? Care sunt trăsăturile specifice ale lucrării cu femeile? Ce primejdii sunt – de care să ne ferim, ce beneficii poate aduce o bună lucrare cu femeile în biserica ta? Ce implicații apar pentru familiile din biserică? Ce învățături are Scriptura despre femei și podoabele lor? Ce ne învață parabola cu privire la comunitatea femeilor?

Parabola fiului răzvrătit, risipitor, dar convertit – și a fiului celui mare, nemulțumit și dușmănos (o relație tată – fii, în cadrul familiei)

11. El a mai zis: "Un om avea doi fii. 12. Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: "Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine." și tatăl le-a împărțit averea.

13. Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea ducând o viață destrăbălată. 14. După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă. 15. Atunci s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii. 16. Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le dădea nimeni.

17. Și-a venit în fire și a zis: "Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici! 18. Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: "Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta 19. și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi." 20. Și s-a sculat și a plecat la tatăl său. Pe când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult. 21. Fiul i-a zis: "Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău."

22. Dar tatăl a zis robilor săi: "Aduceți repede haina cea mai bună și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget și încălțămintă în picioare. 23. Aduceți vițelul cel îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să ne înveselim; 24. căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit." Și au început să se învesească.

25. Fiul cel mai mare era la ogor. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri. 26. A chemat pe unul din robi și a început să-l întrebe ce este. 27. Robul acela i-a răspuns: "Fratele tău a venit înapoi, și tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a găsit iarăși sănătos și bine." 28. El s-a întărâtat de mânie și nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieșit afară și l-a rugat să intre. 29. Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: "Iată, eu îți slujesc ca un rob de atâția ani, și niciodată nu ți-am călcat porunca; și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă înveselesc cu prietenii mei; 30. iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat."

31. "Fiule", i-a zis tatăl, "tu întotdeauna ești cu mine și tot ce am eu este al tău. 32. Dar trebuia să ne înveselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort, și a înviat, era pierdut, și a fost găsit."

Întrebări aplicative

Cum ai povestit tu, în cuvintele tale această parabolă?

Pe ce elemente sau scene ai pune accent, ce anume ai sublinia? Ce crezi că indică sublinierile și precizările tale?

Alcătuiește portretele celor trei personaje principale. Apoi, ale personajelor secundare.

Parabola arată că există o șansă de pocăință și transformare pentru vameși și păcătoși, dar și pentru iudeii cei pretențioși și disprețuitori. O șansă să îl cunoaștem pe Dumnezeu. Cu cine se identifică Isus în această parabolă, cum se prezintă El, drept cine se prezintă?

Testarea limitelor parabolei: Cei trei participanți reprezintă poporul Israel sau reprezintă întreaga omenire, ori relațiile dintre Dumnezeu și întreaga omenire? Cum argumentați poziția dumneavoastră?

Pastorul evanghelic poate fi văzut ca un părinte sau tată al celor din biserică? De ce da, de ce nu?

Personajele parabolei

Fiul mic, tatăl, fiul cel mare, slujitorii de acasă, un tânăr slujitor, oamenii din țara străină, prietenii care au dispărut.

Un tată iubitor și răbdător, și înțelept, este prins la mijloc, între un rebel îndrăzneț și neînțelept și un legalist dușmănos. Cine din auditoriul lui Isus se aseamănă cu cei doi fii sau cu tatăl?

Acceptarea și educarea, maturizarea celor care s-au rătăcit și se întorc și a celor care n-au plecat nicăieri, dar nu sunt transformați sufletește, nici înnoiți.